V. Zaimki Pytające *(Interrogativa)*:

1) Rzeczowne: *τίς*, kto? *τί*, co? *πότερος*, *uter?*

2) Przymiotne: *τίς*, który, *τί*, które, *πότερος*, *ποῖος*, *πόσος*, *πόστος*;

3) Przysłówkowe: *πῶς*, jak? *ποῦ*, gdzie? *πότε*, kiedy? *πόθεν*, skąd, *πόσε*, dokąd, itd.

Zaimki Osobiste.

§. 71.

I. Zaimki Osobiste Rzeczowne.

1) Zaimki *ἐγώ*, ja, *σύ*, ty, *οὗ*, siebie.

Singularis.

N.	*ἐγώ*, ja	*σύ*, ty	
G.	*ἐμοῦ*, *μοῦ*, mnie	*σοῦ*, ciebie	*οὗ*, jego, jéj, siebie
D.	*ἐμοί*, *μοί*, mnie, mi	*σοί*, tobie, ci	*οἱ*, jemu, jéj, sobie
A.	*ἐμέ*, *μέ*, mnie, mię	*σέ*, ciebie, cię	*ἕ*, jego, ją, siebie, się

Dualis.

N.A.	(*νῶϊ*) *νώ*, my obaj, nas obu	(*σφῶϊ*) *σφώ*, wy obaj, was obu	*σφωέ*, oni obaj, ich obu
G.D.	(*νῶϊν*) *νῷν*, nas obu, nam obom	(*σφῶϊν*) *σφῷν*, was obu, wam obom	*σφωΐν*, ich obu, im obom

Pluralis.

N.	*ἡμεῖς*, my	*ὑμεῖς*, wy, (*ῡ*)	*σφεῖς*, *N. σφέα*, oni, one
G.	*ἡμῶν*, nas	*ὑμῶν*, was	*σφῶν*, ich, siebie
D.	*ἡμῖν*, nam	*ὑμῖν*, wam	*σφίσι*(*ν*), im, sobie
A.	*ἡμᾶς*, nas	*ὑμᾶς*, was	*σφᾶς*; *N. σφέα*, ich, siebie.

Uwagi.

1. O Inklinacyi niektórych form tych Zaimków zob. §. 32.

2. Zaimek Osoby trzeciéj: *οὗ* itd. ma obok znaczenia zwrotnego: siebie itd. także znaczenie Zaimka Osoby trzeciéj: jego, jéj, jemu itd. W obydwóch znaczeniach często jest używany u Epików i Iończyków, rzadko u Attyków, mianowicie tylko: *οἱ*, jemu, *σφίσι*, im; a *σφῶν*, *σφίσι*, *σφᾶς*, w znaczeniu: *sui, sibi, se*, siebie, sobie, się, zam. *ἑαυτῶν* itd. Na oznaczenie Osoby trzeciéj używają Attycy Zaimka: *αὐτός. αὐτή, αὐτό, is, ea. id*, on, ona, ono, *G.* jego, jéj, jego, itd., a jako Zaimka Zwrotnego używają: *ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ*, np. powiedziałem mu, *ἔλεξα αὐτῷ* (zam. *οἱ*); zabił się, *ἀπέκτεινεν ἑαυτόν* (zam. *ἕ*).

3. *Gen. Sing.* trzech Zaimków osobistych ma także u Homera i att. poetów formy: *ἐμέθεν*, *σέθεν*, *ἕθεν*; formy te zatrzymują zawsze swój akcent, wyjąwszy *ἕθεν*, kiedy jest Zaimkiem Osoby trzeciéj, a nie Zwrotnym.